

Far Åt Helvete

Thyrving

Far åt helvete,
Jag vill aldrig se er igen.
Era tomma blickar och gapande käftar
Får mig att må illa
Era intellektuella yttranden
Är prov på andlig mongolism.

Era stinkande kroppar är viljelösa slavar under era lustar
Era hjärtan är tomma skal
Självbedrägeriets fästningar
Självgodhetens högborgar
Och av inget värde

Pladdrande tungor och smackande käftar
Ni är inte värda luften att andas
Marken ni går på blir otjänlig
Kvinnor och barn, unga män och åldringar
Fall på knä och mottag er dom
Far åt helvete!

Hör ni sanningen?
Den låter som en dom
Tro aldrig
Att ni är något värda
Låt hoppets vingar förgås i flammor

Ovan alrunan, under galgen
Ägnar jag er en sista tanke
Förvisad om att den yttersta dagen nalkas
Mottar jag den dystra gästen
Vem av er ska han drabba först?

De som är födda till att drunkna
Behöver icke frukta snaran
Och drunkna skall ni
I ett blådjupt hav av eld och etter

Dies Irae Dies illa
Solvat Saeclum In Favilla.